

Шеф. Шеро ли сыне! невѣрвамъ да не направилъ той това; той не остарѣлъ! той едва може да се влачи.

Иванчо. О! той полека лека може да се качи и елиза по стълбѣ-тѣ.

Шеф. Горкый-тъ Шеро! той мя отърва веднажъ отъ хайдушки рѣцѣ — азъ ся общахъ да го хранѣ до дѣ умре. — тичи. — Иванчо, дай нему останалыя си симитъ (той отърча).

Иванчо. (излиза на вѣнъ съ симита) Шеро! Шеро! на! Шеро! Куцъ! Куцъ!

Завѣса-ша пада.

